

Примљено : 14. 1. 2019.			
Орг. јед.	Број	Прилог	Бројност

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У НИШУ

Предмет: Рецензија рукописа „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“

На основу одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Нишу, бр. 286/1-16-2-01, именован сам за рецензента рукописа под називом „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“, аутора др Зорана Станковића и др Драгане Станојевић.

Рукопис монографије обухвата 215 страница А4 формата компјутерски обрађеног и припремљеног текста, разрађеног кроз следећа глобална поглавља: *Предговор, Теоријски приступ, Методологија истраживања, Интерпретација резултата истраживања и Закључак*. Такође, у попису *литературе* предочен је и значајан број проучених и коришћених домаћих и иностраних релевантних библиографских јединица, *прилози* са сликама, табелама и коришћеним методолошким инструмента, као и *регистар имена*.

Аутори у раду разматрају актуелну, занимљиву и друштвено значајну тему о могућностима иновирања и унапређивања наставе, која је од виталног значаја за подизање квалитета образовног процеса уопште и успешно функционисање школа, али и педагошко образовање будућих наставника. Сам проблем дидактичких иновација је у рукопису разложен и усмерен на сегменте иновирања наставе у организационом и техничком смислу и заснован на њима одговарајућим савременим научним приступима. Наиме, аутори су се одлучили да представе кооперативно учење као иновативни модел наставе, с једне стране, и значај подизања нивоа техничке подршке настави кроз мултимедије и рачунарство, с друге стране, као начине који доприносе обогаћивању унутрашњег рада школа и доносе бројне нове импулсе наставној пракси.

Полазећи од анализе стања у постојећој школи и потреба за њеним променама, у рукопису се разматра иновациони потенцијал наставне стратегије кооперативног учења, његово појмовно одређење, кључни елементи и резултати досадашњих истраживања примене истог у наставној пракси. Посебна пажња је посвећена могућностима кооперативног учења у погледу његових васпитних ефеката, односно хуманизације рада и односа у школи. У том склопу је потенцирана улога кооперативног учења у мотивисању ученика за школско постигнуће, за унапређивање социјалних односа ученика, али и њихове аутономије, самопоштовања, самопоуздања, као основе самоактуелизације ученика.

Рукопис обухвата, поред теоријске елаборације васпитних потенцијала кооперативног учења, и емпиријско поткрепљење истих кроз презентоване резултате примене овог иновативног модела наставе у условима рада наше основне школе. Такође, представљена су и закључна разматрања и педагошке импликације проистекле из реализованог истраживања.

Посебан, други сегмент рада уводи читаоца у проблем адекватне примене савремене образовне и информационо-комуникационе технологије, те указује на њихове педагошке импликације у процесу васпитања и образовања. Поред јасно теоријски дефинисане кључне појмовне апаратуре и генезе овог поља, аутори посебну пажњу посвећују и анализи техничке основе, дидактичке надградње и методологије истраживања медија у образовању. Увођењем медија/мултимедија у образовање, како истичу аутори, остварила су се бројна очекивања, образовање постаје доступније и квалитетније.

У методолошком делу овог поља, извршена је провера и анализа базичних наставничких компетенција, као и њихових ставова и спремности за увођење дидактичких иновација у наставној процес. У том смислу, у закључним разматрањима су, поред таксативно наведених теоријских и емпиријских закључака, дате опште смернице и сугестије у циљу популаризације и организације стручног усавршавања наставника на пољу методике и савремене образовне технологије. Такође, у прилозима рада презентовани су сви релевантни пратећи инструменти и материјали,

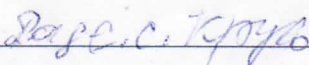
Прегледани рукопис карактерише јасност и прегледност, произашла из његове адекватне артикулације која обезбеђује логички редослед излаганих тема и њихову унутрашњу конзистентну структуру, односно укупну систематичност и схватљивост рукописа. Он потпуно испуњава захтеве предвиђене за научно-стручну литературу, и испуњава важеће критеријуме за одређивање категорије *монографија*.

Анализирани рукопис „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“ аутора др Зорана Станковића и др Драгане Станојевић испуњава потребне услове за добијање позитивне оцене за монографију и препоручује се њено објављивање. Такође, с обзиром да се наведено дидактичко поље проучава на многим студијским програмима, мишљења сам да ова научна монографија може и у статусу помоћног уџбеника у значајној мери допринети како стручном обучавању студената наставничких факултета, тако и усавршавању постојећих педагошких кадрова.

У Крагујевцу,

Акад.проф. др Раденко Круљ

3.1. 2019. године

Редовни професор Филозофског
факултета у Косовској Митровици